



Arrest

nr. 208 655 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tadzjiek en Afghaans staatsburger. U bent afkomstig van de stad Mazar-e-Sharif van de provincie Balkh, waar u tot uw vertrek hebt gewoond. U bent tot de twaalfde graad naar school geweest.

Vier à vijf maanden voor uw vertrek werd u op weg naar school benaderd door Commandant Agha Mohammad Turkman. Hij zei dat u moest meegaan met hem en een wapen dragen. U weigerde dit, waarop hij zei dat hij uw kosten zou betalen en dat u "zijn vrouw" of "bacha" moest zijn. U ging naar huis en vertelde dit aan uw ouders. De volgende dag ging uw vader naar het huis van Commandant Agha Mohammad, maar zijn soldaten zeiden dat hij niet thuis was. De volgende morgen ging uw vader terug naar het huis van Commandant Agha Mohammad en vroeg hem waarom hij u lastig viel. Agha

Mohammad richtte een pistool op uw vader en zei hem te vertrekken. Twee dagen nadat u voor het eerst benaderd werd, werd u op weg naar school opnieuw door Agha Mohammad benaderd. Hij vroeg u welke optie u had gekozen. U zei dat u beide opties weigerde, waarop hij u sloeg en zei dat u zijn vraag moest accepteren en dat hij u anders zou doden en uw familie lastigvallen. Na een week werd u op school voor de derde keer door Agha Mohammad benaderd. Agha Mohammad sloeg u in het gezicht en zei dat u vanaf dat moment zijn zoon was, zijn "vrouw". U bleef hierna een maand thuis. Uw vader probeerde vijf of zes keren om Agha Mohammad te benaderen maar de soldaten brachten uw vader telkens weg. Drie maanden nadat u voor het eerst benaderd werd diende uw vader hiervoor een petitie in bij de politie maar zij verscheurden de petitie en vroegen uw vader om weg te gaan. Uw vader zei u om het land te verlaten en u verliet Afghanistan op 27 september 2015. U kwam in België aan op 1 november 2015 en diende een asielaanvraag in op 16 november 2015. Toen u bijna in Iran was, kwamen de soldaten van Mohammad Agha naar het huis en vochten ze met uw familie. Agha Mohammad begon te schreeuwen voor uw huis en zei tegen uw vader dat u gedood zou worden als u zou terugkeren. Elf of twaalf maanden na uw vertrek werd uw broer door Agha Mohammad aangesproken op de terugweg van school. Soldaten van Agha Mohammad vroegen hem waar u was. Toen uw broer zei dat uw familie u naar het buitenland had gestuurd, verwondden ze uw broer met een mes. Een week nadat uw broer gewond raakte is uw familie naar het district Dawlat Abad van de provincie Balkh verhuisd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de taskara van uw broer, de taskara's van uw klasgenoten I. (...), S. (...), M.S. (...) en M.N. (...), de taskara van uw vader, het militaire boekje van uw vader, een document van het ziekenhuis waarin de verwondingen van uw broer worden bevestigd en een brief aan de overheid over uw problemen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U heeft niet aannemelijk weten maken problemen te hebben met Commandant Agha Mohammad Turkman.

Zo legt u inconsistente en weinig aannemelijke verklaringen af over de bedreigingen die u ontvangen zou hebben. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat Agha Mohammad bijna elke dag naar school kwam om te zeggen dat u van hem was en dat hij dit zelfs tegen andere jongens zei (Vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u initieel eveneens dat Agha Mohammad bijna elke dag naar uw school kwam om te zeggen dat u van hem was en dat hij dit aan andere jongens zei (CGVS, p. 11). U zegt dat u vier of vijf maanden voor uw vertrek voor het eerst door Agha Mohammad werd benaderd (CGVS, p. 15). Gevraagd hoeveel tijd er tussen de eerste en tweede keer zat dat hij u benaderd heeft, zegt u dat hij twee dagen later u benaderde (CGVS, p. 18). Gevraagd hoeveel tijd er tussen de tweede en derde keer zat dat Agha Mohammad u benaderde, zegt u dat dit een week was. U zegt dat u toen een maand thuis bleef en zich verschool (CGVS, p. 19). Gevraagd of Agha Mohammad u nog benaderde na die keer, zegt u dat u een periode niet naar school ging. Toen u terug naar school ging, zag hij u na twee dagen. Hij kwam naar u, zei dat u zich voor hem verstopte en dat uw vader een klacht had ingediend. Hij richtte een geweer op u in het bijzijn van uw klasgenoten (CGVS, p. 20). Gevraagd of u nadien opnieuw door Agha Mohammad werd benaderd, antwoordt u niet op de vraag en zegt u dat u aan een persoon werd gegeven en het land liet (CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd of u nog door hem werd lastiggevallen na de vierde keer dat u door hem werd benaderd, antwoordt u opnieuw niet op de vraag en zegt u louter dat u thuis was tot uw vader een smokkelaar vond (CGVS, p. 21). Gevraagd hoeveel tijd er tussen de vierde benadering en het moment van uw vertrek zat, weet u dit zelfs bij benadering niet te zeggen (CGVS, p. 21). Gevraagd hoelang u zich voor hem verschool na de tweede keer dat u door hem werd benaderd, zegt u dat u zich niet hebt verscholen, dat u gewoon bent vertrokken en dat u vier maanden werd lastiggevallen, waarna u zegt dat u iedere dag of iedere week werd lastiggevallen (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u na de vierde keer vertrokken bent, zegt u dat u hem een eerste keer zag, dat u hem na vier dagen opnieuw zag en u thuis verstopte. Na een periode zag u hem opnieuw en werd u beledigd door zijn soldaten waarna u voor een maand thuis was (CGVS, p. 22). Uw tegenstrijdige verklaringen over wanneer en hoeveel keer u door Agha Mohammad benaderd zou zijn, ondermijnen uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw problemen in ernstige mate.

Verder legt u inconsistente verklaringen af over de tweede keer dat u door Agha Mohammad benaderd zou zijn. Gevraagd naar de tweede keer dat Agha Mohammad u benaderde, zegt u dat hij u probeerde aan te raken, dat hij zijn hand op uw schouders legde en u zei om hem een kus te geven (CGVS, p. 18). Gevraagd wat er daarna gebeurde, zegt u dat hij zei dat hij 's nachts naar u zou komen, dat hij eerst iets moest doen en dat hij daarna naar u zou komen (CGVS, p. 18). Later in het gehoor zegt u dat hij u toen vroeg welke optie u had gekozen (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, herhaalt

u louter uw vorige verklaringen en zegt u dat hij u vroeg welke optie u gekozen had, dat het niet goed voor u zou zijn als u niet één van de opties zou accepteren en dat u alles zou hebben als u met hem mee zou gaan (CGVS, p. 18). Later in het gehoor wordt u opnieuw gevraagd wat Agha Mohammad exact tegen u zei toen hij u voor de tweede keer benaderde, waarop u zegt dat hij u vroeg welke optie u had gekozen. U zegt dat u niet had geaccepteerd, waarop hij u in het gezicht sloeg en zei dat hij u met een kogel zou begraven, dat dit de laatste keer was dat hij het vroeg en dat u het moest accepteren. U zegt verder dat hij u zei dat hij u zou doden en uw familie zou lastigvallen (CGVS, p. 19). Dat u uw verklaringen over dit incident tijdens het gehoor wijzigt, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw asielproblemen.

Verder weet u opvallend weinig over de persoon die u bedreigd zou hebben, Commandant Agha Mohammad Turkman. Gevraagd wat u weet over Commandant Agha Mohammad zegt u dat hij commandant is in de regio en dat de mensen bang zijn van hem (CGVS, p. 12). Gevraagd wat voor commandant hij is, zegt u dat hij commandant is van Ustad Atta en dat alle soldaten van Ustad Atta onder zijn bevel staan (CGVS, p. 12). U weet niet van waar hij afkomstig is, noch of hij kinderen heeft, noch of hij een vrouw heeft, noch hoe oud hij is noch hoe hij commandant geworden is (CGVS, p. 12).

Gevraagd om een beschrijving te geven van zijn fysieke verschijning, komt u niet verder dan de uiterst vage beschrijving dat hij gemiddeld groot is, geen snor of baard heeft en een beetje oud is (CGVS, p. 13). U wordt vervolgens gevraagd zijn uniform te beschrijven – u zegt dat hij het hoofd is van alle soldaten van gouverneur Ata – waarop u zegt dat het is zoals het uniform van de grenspolitie (CGVS, p. 12 en 13). Gevraagd welke kleur zijn uniform heeft zegt u dat het zwart, groen en wit is. Gevraagd om het te beschrijven zegt u dat het is “zoals de politie”. Gezien het uniform van de politie grijs is, doet dit twijfels rijzen. Nogmaals gevraagd het uniform te beschrijven zegt u opnieuw dat het is zoals een uniform van de grenspolitie maar zegt u plots dat het blauw is met strepen (CGVS, p. 13). Gevraagd om duidelijkheid te scheppen hierover zegt u dan dat het is zoals het uniform van de politie en de soldaten (CGVS, p. 13). Dergelijke vage en incoherente verklaringen kunnen niet overtuigen.

Gevraagd wat mensen over hem vertelden, zegt u dat u niemand hebt gezien die iets over hem vertelde maar dat mensen denken dat het een heel gevaarlijke man is (CGVS, p. 14). Gevraagd waarom hij zo gevaarlijk is, zegt u dat hij een commandant is en dat u zo denkt door de dingen die hij u zei (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat u nooit iemand over hem hebt horen praten maar toch zegt dat het een heel gevaarlijke man en een heel machtige man is, zegt u dat u niets hebt gehoord maar dat u het hoorde van uw vader, waarna u zegt dat de politie van het district de petitie van uw vader verscheurden (CGVS, p. 14). Gevraagd om voorbeelden te geven van zaken die Mohammad Agha tijdens het uitoefenen van zijn job deed, zegt u dat u niet bij hem was om te zien wat hij deed (CGVS, p. 14). Gevraagd waarmee hij bezig was tijdens zijn job, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 14).

U zegt verder dat hij commandant is over de soldaten van voormalig gouverneur Mohammad Atta Noor en dat hij alles doet wat Atta vraagt (CGVS, p. 12, 13 en 14). Het is dan vreemd dat u ook over Atta Noor weinig weet te vertellen. Gevraagd van waar hij afkomstig is zegt u het niet te weten. Evenmin weet u of hij al dan niet bij een politieke partij betrokken is. Ook heeft u geen idee wat hij deed voor hij gouverneur was. Gevraagd wat de mensen vinden van Atta Noor zegt u vaagweg dat sommige mensen hem goed vinden en anderen slecht (CGVS, p. 14 en 15). Volgens informatie is Mohammad Atta Noor geboren en getogen in Mazar-e-Sharif. Tijdens de Sovjetinvasie was hij een moedjahediencommandant voor Jamiat-e Islami van Burhanuddin Rabbani. Nadat de taliban de controle over Mazar verloren ontstond er een bittere strijd tussen Atta Noor en Abdul Rashid Dostum om de macht over de stad. Nadat hij de strijd om de stad had gewonnen heerste hij met ijzeren vuist over de provincie Balkh. Hij zuiverde de overheid van andere etnische groepen en verjoeg na Dostum ook Hazara-leider Mohammad Mohaqeq uit de regio. Hij is nog steeds geaffilieerd met de Jamiat-partij. Voor hij gouverneur werd diende hij ook als commandant van het zevende korps van het Afghaanse leger. Uw beperkte kennis en vage verklaringen over Mohammad Atta Noor doen ernstig twijfelen aan uw problemen met de man die u beschrijft als de rechterhand van Atta Noor.

Uw verklaringen over het bezoek van uw vader aan de politie doen eveneens vragen rijzen. Gevraagd naar hoeveel tijd er tussen de eerste ontmoeting met Agha Mohammad en het moment dat uw vader klacht indiende bij de politie zat, zegt u dat dit drie maanden bedroeg (CGVS, p. 17-18). Volgens uw verklaringen bent u vier à vijf maanden voor uw vertrek voor het eerst door Agha Mohammad. Na twee dagen werd u opnieuw door hem benaderd (CGVS, p. 18). Een week daarna werd u opnieuw door hem benaderd (CGVS, p. 19). U bleef daarna een maand thuis. Na twee dagen werd u opnieuw door hem benaderd waarbij hij u zei dat uw vader een klacht had ingediend (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, waarbij u anderhalve maand na de eerste benadering voor de vierde keer zijn benaderd en uw verklaringen over het tijdstip van de klacht van uw vader, namelijk drie maanden na de eerste benadering, zegt u dat u naar school ging, dat uw vader een petitie had ingediend en dat de soldaten het verscheurd hadden (CGVS, p. 20). Opnieuw geconfronteerd met uw vorige verklaringen, zegt u dat uw vader een klacht indiende toen u hem vertelde dat Agha Mohammad u had

benaderd (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw verklaring dat uw vader na drie maanden een klacht had ingediend, zegt u louter dat u dit niet hebt gezegd (CGVS, p. 20).

Tevens dient erop gewezen te worden dat uw verklaringen over uw familiale en financiële situatie vragen oproepen. Volgens uw verklaringen woont uw familie momenteel in Dawlat Abad (CGVS, p. 8). U weet niet in welk dorp uw familie woont, noch weet u wanneer uw familie naar daar verhuisd is (CGVS, p. 8-9). Gevraagd naar wat uw vader en uw broer in Dawlat Abad doen, zegt u dat u geen informatie hebt en dat u hier ook niet naar gevraagd heeft (CGVS, p. 9). Gezien u maandelijks met uw familie in contact bent (CGVS, p. 8), is uw gebrek aan kennis over het dagelijks leven van uw familie vreemd. Dit doet dan ook twijfelen aan de vlucht van uw familie uit Mazar-e-Sharif.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De taskara's en het militaire boekje van uw vader hebben betrekking op uw identiteit en herkomst, die hier niet betwist worden. Met betrekking tot het document van het ziekenhuis waarin de verwondingen van uw broer worden bevestigd en een brief aan de overheid over uw problemen moet gesteld worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoekers of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in het district Chemtal. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. De provincie Balkh scoort in zijn geheel relatief laag wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Balkh. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in zijn eerste en tevens enige middel op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van "de gegrondheid en wettelijkheid van de beslissingen betreffende de het vluchtelingenstatuut en het status van subsidiaire bescherming".

Voorafgaand vestigt verzoeker de aandacht op zijn geboortedatum, met name 31 mei 1998. Hij benadrukt dat hij bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming minderjarig was. Vervolgens verwijt hij verweerder dat hij niet werd gehoord als minderjarige, stelt hij dat hem zo bepaalde waarborgen werden ontzegd en geeft hij aan: "Dat verzoeker, ondanks zijn jonge leeftijd en het feit dat alle gebeurtenissen zich voordeden terwijl hij minderjarig was, zonder specifieke kadervoorwaarden als een meerderjarige werd gehoord.

Dat verzoeker nochtans heel lang werd verhoord.

Dat verzoeker ondanks zijn zeer jonge leeftijd, nogmaals zonder bijzondere voorwaarden zal worden verhoord.

Dat verzoeker in elk geval opnieuw gehoord dient te worden met een behandelende ambtenaar specifiek opgeleid voor dergelijke verhoren."

Over de aan hem verweten tegenstrijdigheden inzake de ontmoetingen met Mohammad Agha, doet verzoeker gelden:

“Dat verzoeker de feiten tijdens zijn gehoor door tegenpartij uiteenzette, toen hem werd gevraagd zijn asielaanvraag te vertellen (CGRA, p. 10-11).

Dat verzoeker vervolgens door tegenpartij lang ondervraagd werd in omstandigheden die, zoals hierboven benadrukt, voor verzoeker niet aangepast waren.

Dat deze op het einde van zijn verhoor zijn houvast verloor.

Dat dit aantoont dat tegenpartij tijdens het verhoor duidelijk geen rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid van verzoeker.

Dat de vragen die aan verzoeker werden gesteld verzoeker hem tot verwarring hebben geleid.

Dat verzoeker bovendien, zoals hij het verklaarde, altijd in het huis opgesloten bleef en dus geen idee had van de tijd die tussen de verschillende gebeurtenissen was verstreken.

Dat dit bijgevolg niet aantoont dat verzoeker niet geloofwaardig zou zijn. Dat de bestreden beslissing de in het middel beoogde beschikkingen dus schendt.

Dat tegenpartij in ieder geval niet in twijfel trekt dat verzoeker door Mohammad AGHA werkelijk meermaals werd bedreigd.

Dat tegenpartij in de bestreden beslissing eveneens uitlegt dat zij het tijdstip niet kan ramen waarop de vader van verzoeker bij de politie klacht indiende.

Dat zij zich echter niet grondt op het juiste fragment van de verklaring van verzoeker.

Dat indien men dit bekijkt vanuit de hierboven vermelde fragmenten genoemd op bladzijden 10-11 en 21, men kan vaststellen dat de klacht van de vader van verzoeker bij de politiediensten in de tijd zeer precies kan worden gesitueerd.

Dat bijgevolg opnieuw vastgesteld dient te worden dat de verklaringen van verzoeker geloofwaardig zijn.

Dat tegenpartij, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen duidelijk schendt.”

Betreffende de tweede ontmoeting met Mohammad Agha, betoogt verzoeker dat verweerder zijn geloofwaardigheid over de andere ontmoetingen niet in vraag stelt en dat hij duidelijk is geweest over de tweede ontmoeting. Verzoeker stelt de gang van zaken meermaals duidelijk te hebben uiteengezet. Hij verwijst naar een aantal bij het CGVS afgelegde verklaringen en stelt dat deze niet tegenstrijdig zijn.

Verzoeker geeft voorts aan dat hij weldegelijk informatie gaf over Mohammad Agha. Uitsluitend de vragen over diens privéleven kon hij niet beantwoorden. Gelet op zijn leeftijd kon hij van dergelijke zaken niet op de hoogte zijn. Verzoeker kon echter wel een fysieke beschrijving geven en dit bewijst dat hij met deze persoon in contact kwam. Inzake de kleur van het uniform van Mohammad Agha, voert verzoeker aan dat verweerder geen rekening hield met zijn kwetsbaarheid, jeugdige leeftijd en het traumatiserende karakter van de ontmoetingen. Verzoeker was op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan nog maar 16 jaar zodat hij niet werd betrokken in de discussies tussen volwassenen en niet werd geïnformeerd over hetgeen er over Mohammad Agha werd gezegd. Bijgevolg mag er geen conclusie worden getrokken uit het feit dat hij de handelingen van deze persoon niet kon uitleggen. Hetzelfde geldt inzake Mohammad Atta Noor.

De argumenten inzake de financiële situatie en de verhuis van zijn familie, vindt verzoeker irrelevant en niet van die aard dat zij toelaten zijn vrees in twijfel te trekken.

Het algemene, door verweerder aangehaalde argument inzake de context van corruptie, staat volgens verzoeker verder niet toe de authenticiteit van de neergelegde documenten in vraag te stellen. Verweerder toont niet aan dat het om valse documenten gaat.

Verzoeker gaat vervolgens in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij verwijst naar en citeert uit niet nader gepreciseerde noch bijgebrachte informatie van onder meer Amnesty International en Human Rights Watch. Gezien deze informatie “en alle in bijlage aan huidig beroep gevoegde verslagen” is het volgens verzoeker noodzakelijk om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien om welke reden of op grond van welke wettelijke basis verzoeker, wiens dossier slechts aan het CGVS werd overgemaakt op het moment waarop hij reeds meerderjarig was, meent dat hij bij het CGVS gehoord had moeten worden als een minderjarige. Evenmin kan er, gelet op verzoekers leeftijd van meer dan 20 jaar, worden ingegaan op het verzoek om de bestreden beslissing te vernietigen om hem alsnog als minderjarige te laten horen bij het CGVS.

Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met Mohammad Agha.

Inzake deze aangevoerde problemen, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Zo legt u inconsistente en weinig aannemelijke verklaringen af over de bedreigingen die u ontvangen zou hebben. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat Agha Mohammad bijna elke dag naar school kwam om te zeggen dat u van hem was en dat hij dit zelfs tegen andere jongens zei (Vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u initieel eveneens dat Agha Mohammad bijna elke dag naar uw school kwam om te zeggen dat u van hem was en dat hij dit aan andere jongens zei (CGVS, p. 11). U zegt dat u vier of vijf maanden voor uw vertrek voor het eerst door Agha Mohammad werd benaderd (CGVS, p. 15). Gevraagd hoeveel tijd er tussen de eerste en tweede keer zat dat hij u benaderd heeft, zegt u dat hij twee dagen later u benaderde (CGVS, p. 18). Gevraagd hoeveel tijd er tussen de tweede en derde keer zat dat Agha Mohammad u benaderde, zegt u dat dit een week was. U zegt dat u toen een maand thuis bleef en zich verschool (CGVS, p. 19). Gevraagd of Agha Mohammad u nog benaderde na die keer, zegt u dat u een periode niet naar school ging. Toen u terug naar school ging, zag hij u na twee dagen. Hij kwam naar u, zei dat u zich voor hem verstopte en dat uw vader een klacht had ingediend. Hij richtte een geweer op u in het bijzijn van uw klasgenoten (CGVS, p. 20). Gevraagd of u nadien opnieuw door Agha Mohammad werd benaderd, antwoordt u niet op de vraag en zegt u dat u aan een persoon werd gegeven en het land liet (CGVS, p. 21). Opnieuw gevraagd of u nog door hem werd lastiggevallen na de vierde keer dat u door hem werd benaderd, antwoordt u opnieuw niet op de vraag en zegt u louter dat u thuis was tot uw vader een smokkelaar vond (CGVS, p. 21). Gevraagd hoeveel tijd er tussen de vierde benadering en het moment van uw vertrek zat, weet u dit zelfs bij benadering niet te zeggen (CGVS, p. 21). Gevraagd hoelang u zich voor hem verschool na de tweede keer dat u door hem werd benaderd, zegt u dat u zich niet hebt verscholen, dat u gewoon bent vertrokken en dat u vier maanden werd lastiggevallen, waarna u zegt dat u iedere dag of iedere week werd lastiggevallen (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u na de vierde keer vertrokken bent, zegt u dat u hem een eerste keer zag, dat u hem na vier dagen opnieuw zag en u thuis verstopte. Na een periode zag u hem opnieuw en werd u beledigd door zijn soldaten waarna u voor een maand thuis was (CGVS, p. 22). Uw tegenstrijdige verklaringen over wanneer en hoeveel keer u door Agha Mohammad benaderd zou zijn, ondermijnen uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw problemen in ernstige mate.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Dat de hierin gedane vaststellingen te wijten zouden zijn aan het gegeven dat de omstandigheden van het gehoor niet aan zijn leeftijd aangepast waren, kan omwille van de reeds hoger gedane vaststelling dat verzoeker ten tijde van het gehoor bij het CGVS geen minderjarige doch wel een meerderjarige was, niet worden aangenomen. Verder tracht verzoeker de voormelde vaststellingen ten onrechte toe te schrijven aan de vraagstelling en aan het feit dat hij door de gestelde vragen in verwarring werd gebracht en zijn houvast

verloor. De vraagstelling omtrent het voorgaande geschiedde immers in duidelijke bewoordingen en nergens uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker ingevolge deze vraagstelling in de war zou (kunnen) zijn gebracht. Indien verzoeker dermate verward zou zijn geweest als hij heden voorhoudt, mocht bovendien worden verwacht dat hij dit bij het CGVS zou hebben aangegeven wanneer hij omtrent het voorgaande werd ondervraagd. Minstens mocht worden verwacht dat hij dit te kennen zou hebben gegeven wanneer hij met een aantal van de gedane vaststellingen werd geconfronteerd. Verzoeker deed dit echter kennelijk niet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21-22). Nochtans werd hem bij de aanvang van het gehoor duidelijk gemaakt dat hij het gewoon kon melden indien hij het antwoord op een vraag niet zou weten en werd er verduidelijkt dat hij eventuele problemen die zich zouden voordoen tijdens het gehoor meteen moest melden (*ibid.*, p.1-2).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder legt u inconsistente verklaringen af over de tweede keer dat u door Agha Mohammad benaderd zou zijn. Gevraagd naar de tweede keer dat Agha Mohammad u benaderde, zegt u dat hij u probeerde aan te raken, dat hij zijn hand op uw schouders legde en u zei om hem een kus te geven (CGVS, p. 18). Gevraagd wat er daarna gebeurde, zegt u dat hij zei dat hij ’s nachts naar u zou komen, dat hij eerst iets moest doen en dat hij daarna naar u zou komen (CGVS, p. 18). Later in het gehoor zegt u dat hij u toen vroeg welke optie u had gekozen (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, herhaalt u louter uw vorige verklaringen en zegt u dat hij u vroeg welke optie u gekozen had, dat het niet goed voor u zou zijn als u niet één van de opties zou accepteren en dat u alles zou hebben als u met hem mee zou gaan (CGVS, p. 18). Later in het gehoor wordt u opnieuw gevraagd wat Agha Mohammad exact tegen u zei toen hij u voor de tweede keer benaderde, waarop u zegt dat hij u vroeg welke optie u had gekozen. U zegt dat u niet had geaccepteerd, waarop hij u in het gezicht sloeg en zei dat hij u met een kogel zou begraven, dat dit de laatste keer was dat hij het vroeg en dat u het moest accepteren. U zegt verder dat hij u zei dat hij u zou doden en uw familie zou lastigvallen (CGVS, p. 19). Dat u uw verklaringen over dit incident tijdens het gehoor wijzigt, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw asielproblemen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Uit de passages in de gehoorverslagen waarnaar in voormelde motieven wordt verwezen blijkt duidelijk dat verzoeker zijn verklaringen over hetgeen er door Mohammad Agha gezegd werd tijdens de tweede ontmoeting wijzigde. Met de loutere ontkenning van de vaststelling dat hij hierover inconsistente verklaringen aflegde, doet verzoeker aan deze vaststelling geheel geen afbreuk.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Uw verklaringen over het bezoek van uw vader aan de politie doen eveneens vragen rijzen. Gevraagd naar hoeveel tijd er tussen de eerste ontmoeting met Agha Mohammad en het moment dat uw vader klacht indiende bij de politie zat, zegt u dat dit drie maanden bedroeg (CGVS, p. 17-18). Volgens uw verklaringen bent u vier à vijf maanden voor uw vertrek voor het eerst door Agha Mohammad. Na twee dagen werd u opnieuw door hem benaderd (CGVS, p. 18). Een week daarna werd u opnieuw door hem benaderd (CGVS, p. 19). U bleef daarna een maand thuis. Na twee dagen werd u opnieuw door hem benaderd waarbij hij u zei dat uw vader een klacht had ingediend (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, waarbij u anderhalve maand na de eerste benadering voor de vierde keer zijn benaderd en uw verklaringen over het tijdstip van de klacht van uw vader, namelijk drie maanden na de eerste benadering, zegt u dat u naar school ging, dat uw vader een petitie had ingediend en dat de soldaten het verscheurd hadden (CGVS, p. 20). Opnieuw geconfronteerd met uw vorige verklaringen, zegt u dat uw vader een klacht indiende toen u hem vertelde dat Agha Mohammad u had benaderd (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw verklaring dat uw vader na drie maanden een klacht had ingediend, zegt u louter dat u dit niet hebt gezegd (CGVS, p. 20).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met zijn louter selectieve verwijzing naar en bevestiging van een aantal van zijn andere verklaringen bij het CGVS, doet hij immers geenszins afbreuk aan het bestaan van en de vastgestelde strijdigheden tussen zijn voormelde, concrete verklaringen omtrent het bezoek van zijn vader aan de politie.

Daarenboven wordt over verzoekers beschrijving van Mohammad Agha in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Gevraagd om een beschrijving te geven van zijn fysieke verschijning, komt u niet verder dan de uiterst vage beschrijving dat hij gemiddeld groot is, geen snor of baard heeft en een beetje oud is (CGVS, p. 13). U wordt vervolgens gevraagd zijn uniform te beschrijven – u zegt dat hij het hoofd is van alle soldaten van gouverneur Ata – waarop u zegt dat het is zoals het uniform van de grenspolitie (CGVS, p. 12 en 13). Gevraagd welke kleur zijn uniform heeft zegt u dat het zwart, groen en wit is. Gevraagd om het te beschrijven zegt u dat het is “zoals de politie”. Gezien het uniform van de politie grijs is, doet dit

twijfels rijzen. Nogmaals gevraagd het uniform te beschrijven zegt u opnieuw dat het is zoals een uniform van de grenspolitie maar zegt u plots dat het blauw is met strepen (CGVS, p. 13). Gevraagd om duidelijkheid te scheppen hierover zegt u dan dat het is zoals het uniform van de politie en de soldaten (CGVS, p. 13). Dergelijke vage en incoherente verklaringen kunnen niet overtuigen."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motivering. Het was, net omwille van het ingrijpende karakter van de gebeurtenissen en te meer gelet op het verklaarde herhaalde karakter van de ontmoetingen tussen verzoeker en Mohammad Agha, geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij, ondanks dat hij indertijd nog jong was, een doorleefdere, coherente en meer gedegen omschrijving zou kunnen geven van het uniform van deze persoon. Dat hij hiertoe niet bij machte bleek, doet weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde herhaalde ontmoetingen met deze persoon.

Verder blijkt uit de verklaringen die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen genoegzaam dat verzoeker een verregaande onwetendheid vertoonde omtrent zowel de persoon en functie van Mohammad Agha als van Mohammad Atta Noor, de persoon van wie Mohammad Agha volgens verzoeker de rechterhand was. Verzoeker betwist dit niet. Wel tracht hij zijn gebrek aan kennis omtrent deze figuren te vergoelijken middels een verwijzing naar zijn leeftijd en de gebruiken in zijn land. Verzoeker kan hiermee echter niet volstaan om zijn flagrante gebrek aan kennis omtrent voormelde, voor zijn aangevoerde vrees voor vervolging nochtans cruciale figuren te rechtvaardigen. Gezien Mohammad Agha de actor van zijn vervolging en de spilfiguur in zijn relaas zou betreffen, was het geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij zich zou interesseren in en zich bijgevolg zou hebben geïnformeerd over de twee voormelde publieke figuren. Dergelijke informatie is immers essentieel om het verklaarde risico in zijn hoofde in te schatten. Tevens had hij op deze wijze zijn verzoek om internationale bescherming kunnen onderbouwen met de nodige en relevante achtergrondinformatie over de actor van zijn vervolging.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tevens dient erop gewezen te worden dat uw verklaringen over uw familiale en financiële situatie vragen oproepen. Volgens uw verklaringen woont uw familie momenteel in Dawlat Abad (CGVS, p. 8). U weet niet in welk dorp uw familie woont, noch weet u wanneer uw familie naar daar verhuisd is (CGVS, p. 8-9). Gevraagd naar wat uw vader en uw broer in Dawlat Abad doen, zegt u dat u geen informatie hebt en dat u hier ook niet naar gevraagd heeft (CGVS, p. 9). Gezien u maandelijks met uw familie in contact bent (CGVS, p. 8), is uw gebrek aan kennis over het dagelijks leven van uw familie vreemd. Dit doet dan ook twijfelen aan de vlucht van uw familie uit Mazar-e-Sharif."

Dat het voorgaande, zoals verzoeker voorhoudt, irrelevant zou zijn, kan niet worden aangenomen. Indien zijn familie werkelijk werd gevisieerd omwille van zijn problemen, aldus in de negatieve aandacht stond van een machtig persoon en daardoor diende te verhuizen, kon weldegelijk worden verwacht dat verzoeker zich zou interesseren in en zich zou hebben geïnformeerd over hun verhuis en hun verdere situatie. Dat verzoeker naliel dit te doen, getuigt van desinteresse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan zowel de ernst als de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen en vrees.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte vluchtrelaas.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geenszins bewezen moet worden dat deze documenten vals zouden zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen. Ook om andere redenen dan hun bewezen valsheid kan aan deze documenten bewijswaarde worden ontfangd. *In casu* wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van de voormelde documenten met recht gemotiveerd:

"De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De taskara's en het militaire boekje van uw vader hebben betrekking op uw identiteit en herkomst, die hier niet betwist worden. Met betrekking tot het document van het ziekenhuis waarin de verwondingen van uw broer worden bevestigd en een brief aan de overheid over uw problemen moet gesteld worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een

zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoekers of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen concrete en dienstige argumenten aan. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen zou beroepen op de elementen op basis waarvan hij stelt in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt op grond van de informatie in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de

provincie, Mazar-e Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in het district Chemtal. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. De provincie Balkh scoort in zijn geheel relatief laag wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Balkh. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan de voormelde motieven en landeninformatie. Ten aanzien van de passages die hij citeert in het onderhavige verzoekschrift en waar verzoeker gewag maakt van "alle in bijlage aan huidig beroep gevoegde verslagen", dient te worden opgemerkt dat verzoeker noch de informatie in kwestie, noch de vindplaats van deze informatie aanreikt. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde passages betrekking hebben op de situatie in Afghanistan in het algemeen en wel gewag maken van incidenten in een aantal andere regio's in Afghanistan doch geen informatie bevatten die specifiek betrekking heeft op de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst in de provincie Balkh. Verzoeker toont aldus niet aan en brengt geen informatie bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst in Afghanistan sedert het opstellen van de landeninformatie waarop de voormelde motieven zijn gestoeld dermate zou zijn gewijzigd dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wordt de informatie waarop verweerder zich desbetreffende steunde verder bevestigd in het door hem bij aanvullende nota van 30 juli 2018 bijgebrachte EASO, COI Report Afghanistan Security Situation – update mei 2018 en de EASO, Country Guidance – Afghanistan – Guidance note and common analysis van juni 2018.

Waar verzoeker ter terechtzitting vraagt de behandeling van de zaak uit te stellen teneinde haar toe te laten te kunnen repliceren op de voormelde aanvullende nota van verweerder stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont waarom het hem onmogelijk zou zijn geweest ter terechtzitting, op datum van 6 augustus 2018, te reageren op een nota die hem reeds op 31 juli 2018 werd overgemaakt (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Het verzoek tot uitstel wordt afgewezen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT